

[Socialministeren.]

ment at kunne stille forslag udover de nugældende regler. Man har endvidere ikke ment at kunne gå ind for, at der ydes invaliderne brændsels- og beklædningshjælp, idet disse ydelser er ganske specielle for alders- og invaliderentemodtagere; endvidere har man ikke for denne gruppe invalider fundet anledning til at fravige folkeforsikringslovens almindelige regler, hvorefter kravet om optagelse i den offentlige sygeforsikring er en betingelse for at få aldersrente, og endelig har man måttet nære afgørende betænkelighed ved på nuværende tidspunkt at foreslå en ændring i den nugældende regel om, at forsørgelsen kun kan tilstås invalider med en erhvervsindskrækning på 10 pct. og derover.

Derimod har regeringen, efter at ydelserne i henhold til de øvrige sociale love er blevet reguleret, anset det for rimeligt at imødekomme foreningens ønske om, at også ydelserne efter den sønderjyske krigsinvalidforsørgelseslov nu reguleres. Dette gælder så meget mere som det udgiftstal, hvorefter disse ydelser ifølge de nugældende regler reguleres, ikke længere beregnes af det statistiske departement.

Idet jeg iøvrigt om de nærmere regler for den foreslåede regulering henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg her kun nævne, at regeringen navnlig har haft opmærksomheden henvendt på de reguleringer, der har fundet sted med hensyn til ydelserne til militære invalider i henhold til loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige, idet de omstændigheder, der betinger disse 2 gruppers invaliditet, i hovedsagen er de samme. Man har derfor anset det for ønskeligt, at ydelserne til de 2 grupper i videst muligt omfang reguleres efter samme principper.

Forsåvidt angår tilskadekomne militære værnepligtige, er forholdet det, at tilskadekomne, der i 1935 havde fået tilkendt invaliditetserstatning, pr. 1. april 1948 havde fået en forhøjelse af ydelserne paa $66\frac{2}{3}$ pct., uanset invaliditetsgraden.

For de sønderjyske krigsinvalid er forhøjelsen derimod ikke været lige stor for alle grupper af invaliderede, hvilket skyldes, at de midlertidige tillæg, der ydes efter de nugældende regler, har været større for gifte end for ugifte, og at det sværskadetillæg, der ydes til en del af invaliderne, kun er blevet reguleret delvis. For tiden varierer forskellen mellem de årlige ydelser til ugifte og gifte krigsinvalid med fra ca. 15 pct. til ca. 27 pct.

I forslaget har man som udgangspunkt tilstræbt, at der til de ugifte invalider i gennemsnit ydes et tillæg af $66\frac{2}{3}$ pct. i forhold til den ydelse, de pågældende oppebar i 1935, svarende til den stigning, som invaliderne i henhold til loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige har opnået, forsåvidt deres rente er fastsat i 1935.

Man har derhos ment, at de gifte invalider ligesom hidtil bør have en noget højere forsørgelse, og man har derfor foreslået, at der ydes et tillæg til de gifte på 25 pct. af grundbeløbene, men ikke af sværskadetillæggene.

Forslaget medfører, at forsørgelsen til de sønderjyske krigsinvalid stiger med 16—18 pct. for ugifte og med 15—16 pct. for gifte i forhold til de beløb, de pågældende oppebærer i dag.

Regeringen har endvidere anset det for rimeligt, at de nugældende regler for tilståelse af begravelseshjælp bringes mere i overensstemmelse med reglerne i loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige, hvorfor man bl. a. har foreslået, at maksimumsgrænsen for begravelseshjælpen forhøjes til 600 kr., svarende til ydelsen efter den sidstnævnte lov. Endelig har man foreslået, at de dagpenge, der efter § 18 kan ydes til krigsinvaliderne, forhøjes, således at de fastsættes til samme procent af grundbeløbene som hidtil.

De samlede merudgifter, der følger af forslaget, kan anslås til ca. 520 000 kr. årlig.

Udover disse ændringer er det endelig i forslagets § 7 foreslået, at ydelserne i henhold til loven underkastes automatisk pristalsregulering. Denne bestemmelse, der helt svarer til den pristalsregulering, der finder sted i henhold til ulykkesforsikringsloven og loven om invaliderente til tilskadekomne militære værnepligtige, vil, efter at pristallet pr. oktober 1948 var opgjort til 306, medføre, at alle ydelser i henhold til loven pr. 1. april 1949 vil blive forhøjet med 5 pct.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov nr. 183 af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare og forslag til lov om